

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/259/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212233862
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Mrázova
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1212233862.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zlatou Mrázovou v právnej veci navrhovateľa: R. U., trvale bytom S.Á. XXX, C., proti odporkyni: O. I. N., advokátka, so sídlom H. XX, N., zast. JUDr. Martinom Hudákom, advokátom so sídlom Trenčianska 17, Bratislava, o písomné ospravedlnenie, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia v sume 240,38 eur, do rúk JUDr. Martina Hudáka, advokáta, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 07.12.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by sa odporkyni uložila povinnosť písomne sa navrhovateľovi ospravedlniť. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa o ňom v konaní sp. zn. 28P/239/2010 vedenom na tunajšom súde na pojednávaní dňa 25.05.2012 prehlásila, že bol psychiatricky liečený a hospitalizovaný a spôsob, akým zaznamenáva výroky detí môže byť prejavom istej poruchy osobnosti. Odporkyňa uvádzaním týchto nepravdivých tvrdení ohrozila povesť navrhovateľa a mohla ovplyvniť rozhodnutie súdu.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že navrhovateľom označený výrok predniesla v postavení advokátky v rámci zastupovania záujmov jej mandantky v konaní o úpravu práv a povinností voči maloletým deťom. Ak ako advokátka uviedla informáciu, že navrhovateľ bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení, tvrdila to na základe informácie od jej klientky, pričom z postavenia advokáta vyplýva, že tento nemá právo preverovať pravdivosť tvrdení, ktoré získal od klientov. Za pravdivosť týchto tvrdení zodpovedá klient sám. Informácia o hospitalizácii uvedená klientkou v spojení s okolnosťami daného prípadu bola pre toto konanie podstatná, pretože mohla poukazovať na dôvody správania sa navrhovateľa. Navyše súd sa týmito okolnosťami nezaoberal a teda uvedené informácie nemali žiaden vplyv na rozhodnutie vo veci, v rozpore s tým, čo tvrdí navrhovateľ v návrhu. Naopak matka detí, klientka odporkyne súhlasila s takým rozsahom styku ako si navrhovateľ žiadala.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, najmä návrhom, vyjadrením k návrhu, obsahom spisov tunajšieho súdu sp.zn. 28P/91/2012, znaleckým posudkom č. 5/2014, výsluchom navrhovateľa, prednesom právneho zástupcu odporkyne ako aj ostatnými listinami založenými v spise.

Navrhovateľ sa pred súdom pridržiaval návrhu v plnom rozsahu. Uviedol, že ďalej žiada, aby sa mu odporkyňa ospravedlnila za výrok, ktorý vyhlásila na pojednávaní dňa 15.05.2012 v konaní sp.zn.

28P/239/2010. Na predmetnom pojednávaní ho odporkyňa obvinila, že si robí záznamy z pobytu s deťmi čo považuje za neprimerané. Tieto záznamy z pobytu s deťmi robil na doporučenie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, a nie v dôsledku jeho psychickej poruchy. Na ďalších pojednávaniach v tejto spisovej značke a ďalšej spisovej značke 28P/91/2012 sa odporkyňa opätovne vyjadrovala na margo jeho osoby takým spôsobom, že pred členom justičnej stráže nadával, počas pojednávania robil grimasy a údajne perami vyslovoval nejaké výrazy. V zápisniciach o pojednávaní sú výroky, ktoré ho znevažujú a urážajú. Je pravdou, že bol psychiatricky liečený, ale odporkyňa túto skutočnosť použila v takom kontexte, že ho v podstate znevážila, snažila sa ho tým dehonestovať.

Odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred súdom uviedla, že v danom prípade nie je splnená ani jedna podmienka k tomu, aby súd priznal navrhovateľovi nárok, ktorý uvádza vo svojom návrhu. Čo sa týka podmienky neoprávnenosti zásahu do osobnosti všetky výroky odporkyne a všetko správanie odporkyne bolo zákonom dovolené. Odporkyňa postupovala oprávnene, dokonca v súlade s jej povinnosťami postupovať podľa pokynov svojho klienta v zmysle zákona o advokácii. Postup advokáta a vyjadrovanie advokáta v súdnych konaniach nepredstavuje neoprávnený zásah do ochrany osobnosti účastníka konania, ide o dovolené konanie v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o advokácii. V opačnom prípade, ak by tomu tak nebolo tak v citlivých konaniach, kde sa preberajú osobné záležitosti, ako sú aj konania, ktoré spomína navrhovateľ napr. konania vo veci starostlivosti o deti alebo rozvod, prípadne iné konania, v týchto konaniach by mohli účastníci konania žalovať navzájom svojich právnych zástupcov, čo by bolo určite v rozpore s výkonom advokácie tak ako to zákon povoľuje. Pokiaľ ide o výrok, ktorý je predmetom daného konania, túto informáciu mala odporkyňa od svojej klientky, pričom táto informácia sa ukázala ako pravdivá. Išlo o výrok, pri ktorom nebolo preukázané nijaké ohrozenie alebo poškodenie osobnosti navrhovateľa, nebola preukázaná nijaká príčinná súvislosť medzi údajným negatívnym dôsledkom a konaním odporkyne.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 15.05.2012 v konaní sp.zn. 28P 239/2010 vyplýva, že odporkyňa v postavení právnej zástupkyne navrhovateľky uviedla, že "otec dieťaťa (navrhovateľ) bol v minulosti psychiatricky liečený a hospitalizovaný a podľa nás aj spôsob akým zaznamenáva výroky detí, môže byť prejavom istej poruchy osobnosti."

Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 09.12.2014 súd nepripustil rozšírenie návrhu, aby sa odporkyňa ospravedlnila navrhovateľovi za výroky prednesené v konaní sp. zn. 28P/91/2012 na pojednávaní dňa 11.12.2012, že sa "otec trikrát mimicky vyjadril smerom k matke vulgárnym slovom p a na mňa urobil grimasu "; na pojednávaní dňa 24.05.2012 sp. zn. 28P/239/2010 " otec pred ostrahou povedal, že preto lebo je sviňa alebo krava "; a na

pojednávaní dňa 29.01.2013 sp. zn. 28P/91/2012, že " ja mám synovi čítať knihy o O. O., ktorý mal byť obskurnou postavou ".

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Právo na ochranu osobnosti zakotvuje slovenský právny poriadok ako základné ľudské právo. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé čiastkové práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnú ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí jej celkovej fyzickej a psychickej integrity. Jedným z týchto čiastkových práv je i právo na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti. Otázku či skutkové tvrdenia, prípadne nepravdivé skutkové tvrdenia, sa dotýkajú cti a dôstojnosti fyzickej osoby, musí súd skúmať z objektívneho hľadiska, nie iba zo subjektívnych pocitov a vnímaní dotknutej osoby. Musí vychádzať z toho, či uverejnené tvrdenie je za daných konkrétnych okolností objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv fyzickej osoby. Občiansky zákonník poskytuje ochranu len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé spôsobiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť postavenia a uplatnenia v spoločnosti.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný. Navrhovateľ nepreukázal zásah do svojich osobnostných práv zo strany odporcu, nepreukázal také konanie odporkyne, ktoré by v konaní Okresného súdu Bratislava II spis. zn. 28P 239/2010 bolo spôsobilé zasiahnuť do chránenej sféry osobnosti navrhovateľa.

Podľa názoru súdu výrok odporkyne prednesený na pojednávaní sp.zn. 28P 239/2010, že "otec dieťaťa (navrhovateľ) bol v minulosti psychiatricky liečený a hospitalizovaný a podľa nás aj spôsob akým zaznamenáva výroky detí, môže byť prejavom istej poruchy osobnosti", nebol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa, vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv jeho osobnosti. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ako a kedy výrok odporkyne zasiahol do jeho osobnostných práv.

Podľa súdnej judikatúry za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti nemožno považovať vyjadrenia subjektívneho názoru vysloveného v rámci uplatňovania procesných práv účastníka aj občianskoprávného konania ak sa tak stalo spôsobom primeraným okolnostiam.

V danom prípade, vyjadrenie odporkyne bolo vyjadrením subjektívneho názoru, a ako také nemohlo vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených osobnostných práv navrhovateľa, pretože išlo o vyjadrenie subjektívneho názoru v sporovej veci, na čo má advokát zastupujúci účastníka konania právo. Odporkyňa v tomto vyjadrení nepoužila expresívne výrazy. Vyjadrenie súd posúdil ako akceptovateľné a použité spôsobom primeraným okolnostiam danej sporovej veci.

Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že tvrdenie odporkyne, že navrhovateľ bol psychiatricky liečený, sa ukázal ako pravdivý, čo potvrdil aj sám navrhovateľ na pojednávaní a je to uvedené aj v znaleckom posudku č. 5/2014 znalca PhDr. Igor Obuch, vyhotovenom v konaní sp.zn. 28P 91/2012. Vyjadrenie odporkyne tak obsahuje skutkový základ, ktorého pravdivosť bola preukázaná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd preukázané, že predmetným vyjadrením odporkyňa nezasiahla do zákonom chránených osobnostných práv navrhovateľa a iné zásahy navrhovateľ nepreukázal a preto návrh navrhovateľa zamietol.

Súd zamietol návrh navrhovateľa na vykonanie dôkazu oboznámením sa s listinou úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave o povinnosti navrhovateľa ako otca zaznamenávať si priebeh stretnutí s deťmi z dôvodu hospodárnosti, pretože aj bez vykonania tohto dôkazu mal súd skutkový stav dostatočným spôsobom preukázaný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyňu ako účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Trovy konania odporkyne v sume 240,38 eur tvoria trovy právneho zastúpenia v sume 231,74 eur uplatnené právnym zástupcom odporkyne v zmysle ust. § 10 ods. 1, 11, 13a, 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších platných právnych predpisov za 4 úkony právnej služby /1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. vyjadrenie k návrhu, 3. zastúpenie na nemeritórnom pojednávaní dňa 06.11.2014 ? tarifnej odmeny, 4. zastupovanie na pojednávaní dňa 9.12.2014) - 3x základná sadzba tarifnej odmeny 61,41 eur/1 úkon + 1x ? základnej sadzby 15,35 eur + 4x režijný paušál po 8,04 eur za rok 2014/ a náhrada hotových výdavkov v sume 8,64 eur za vyhotovenie kópii znaleckého posudku podľa § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto

rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.